

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2741/05
16.03.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Весне Поповић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, чији је пуномоћник адвокат АБ, против тужених сад пок. ПП чији је правни следбеник ДД, са боравиштем у УСА, кога је заступала сада пок. ПП1, адвокат и Града Београда кога заступа Јавно правобранилаштво Града Београда, ради утврђења права својине и ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужилаца изјављене против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 11535/04 од 17.01.2005. године, у седници одржаној 16.03.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 11535/04 од 17.01.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог општинског суда Београду П. 5459/00 од 25.12.2003. године и то ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да једноособан конфоран стан описан у овом делу изреке а који се налази у Београду, представља заједничку брачну тековину супружника ДД и ЋЋ на једнаке идеалне сувласничке делове. Другим ставом изреке је одбијен је захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је ништав купопродајни уговор закључен 28.04.1993. године, оверен пред судом под Ов. 10008/93 од 30.04.1993. године, између сада пок. ДД, као продавца и сада пок. ПП, као купца, чији је предмет описан у овом ставу. Трећим ставом изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је ништав анекс уговора о откупу бр. 21-01-463-2460/92 од 05.12.1994. године, закључен између сада пок. ПП као купца и друготуженог као продавца, оверен под бр. Ов. 2909/94 дана 07.12.1994. године, а којим је утврђено да је сада пок. ПП стекао право својине на описаном стану. Петим ставом изреке обавезани су тужиоци да првотуженом накнаде трошкове парничног поступка од 90.050,00 динара, а друготуженом 45.000,00 динара. Последњим ставом изреке утврђено је да је тужба против ЕЕ, повучена.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж. 11535/04 од 17.01.2005. године, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем и петом ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 386. раније важећег ЗПП-а, који се примењује на основу члана 491. став 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку нема битне повреде на које овај суд пази по службеној дужности, а ни повреде поступка на које се указују у ревизији, јер побијана пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама сагласно утврђеном чињеничном стању и изведеним доказима.

Стан на који се односи тужбени захтев тужилаца представљао је заједничку имовину брачних другова сада пок. ДД и пок. ЋЋ, са којом је уз сагласност сад пок. ЋЋ, располагао њен супруг закључивши уговор о купопродаји овог стана са сада пок. ПП, као купцем. С обзиром на тако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев за утврђење ништавости овог уговора. Овако располагање једног од супружника заједничком имовином у складу је са одредбама члана 324. и члана 325. тада важећег Закона о браку и породичним односима Републике Србије, који установљавају режим управљања и располагања заједничком имовином брачних другова, прописујући између осталог да том имовином располажу заједнички споразумно, као и да могу уговорити да управљање и располагање том имовином врши један од њих. Управо таква врста споразума је постојала између сада пок. брачних другова који у браку нису имали деце, те је сада пок. ДД, како су то утврдили судови, предметни стан продао брату, а уз сагласност друге.

Наводима ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права, у суштини се оспорава утврђено чињенично стање, из којих разлога се с обзиром на одредбе члана 385. став 3. ЗПП-а, ревизија не може изјавити.

На основу члана 393. ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст